

XXV OLIMPIADA

Núm. 1
JUNY 2025

ÍNDEX DE CONTINGUTS

- Editorial
- Entrevista a Ferran Pérez Planàs, exconserge del centre
- Reportatge: Orígens, llengua i identitat al XXV Olimpíada
- L'aula d'acollida
- Entrevista a Òscar Peris, director del XXV Olimpíada
- Sortida al Born. Viatgem al passat
- Les olimpíades de la XXV Olimpíada
- Noves tarifes a la cantina
- Trocavinti
- Festa de Nadal
- Reportatge: Com s'organitza el nostre institut
- Entrevista a Virgínia Camps, cap d'estudis
- Acte contra els genocidis al món
- Cançons per al canvi de classe
- XXVIII Tarda d'Arts
- Festa de Carnaval
- XXIX Tarda d'Arts
- Anem de colònies
- Sant Jordi 25
- Alumnat del XXV als Jocs Florals Escolars del districte
- Entrevista amb l'autora Asha Miró
- Passatemps

EDITORIAL

Teniu entre les mans el primer número de la revista XXV Olimpíada que hem preparat a la classe d'Optativa de 3r ESO D!

Hem estat treballant amb ganes i molta voluntat en aquest projecte durant el curs. En aquestes pàgines hi trobareu notícies, entrevistes i esdeveniments relacionats amb el nostre institut i la seva gent. També hi trobareu passatemps per si us avorriu a classe!

En la confecció d'aquests textos han participat també especialment els alumnes de l'Optativa de 2n ESO C, així com altres alumnes del nostre institut. Esperem que aquestes pàgines siguin la llavor de moltes més en el futur.

Agraïm el vostre interès per la revista i desitgem que ens serveixi a tots plegats per conèixer millor i apreciar encara més el nostre institut. Esperem que us agradi!

Consell redactor: Amat, Alba, Angel, Angélica, Axel, David, Elisabet, Ibra, Iva, Joel, Juani, Lola, Mariam, Meritxell, Nayelis, Rayan, Said i Gurnoor.

NOTÍCIES DEL XXV

<https://institutxxvolimpiada.cat>

12/11/2024

ENTREVISTA: FERRAN PÉREZ PLANÀS

"Ferran Pérez Planàs. 41 anys ja. Nascut a Sitges. Estic casat amb la Cristina, me l'estimo molt. Tinc dos fills, Ona, 9 anys, i Nil, de 4, molt bonics. He estat 16 anys al XXV Olimpíada. El meu color preferit és el taronja. Quan tenia temps lliure m'agradava molt llegir i escriure."

El Ferran ha estat conserge del nostre institut des de l'any 2008. Ara que canvia de feina, aprofitem per fer-li una entrevista i donar-li les gràcies pel seu suport i amabilitat tots aquests anys.

Per què vols canviar de feina?

Et sóc sincer? No vull canviar de feina. Jo, si per mi fos, em quedaria tal com estic ara, amb tots vosaltres. Però la vida continua, la vida avança, i a vegades has d'avançar també tu.

Com és la teva feina?

Entretinguda, sobretot entretinguda. A la nova feina serà més avorridota, jo crec. No tindrè tants nens tan simpàtics com vosaltres. És un treball més administratiu.

Com t'has sentit en aquest institut?

Molt bé. Només tinc paraules bones de l'institut. Tant amb els companys com amb l'alumnat m'he sentit molt bé.

Has gaudit de la teva feina i l'ambient del XXV Olimpíada?

Molt. He gaudit molt, sí. Cada dia, o pràcticament cada dia, venia i marxava amb un somriure. Perquè treballar amb l'alumnat, amb nanos, dona molta vida.

Què és el que més t'importa del XXV l'Olimpíada?

L'alumnat, sobretot. Els nanos. Són molt macos. Són uns trapelles però són molt macos.

NOTÍCIES DEL XXV

<https://institutxxvolimpiada.cat>

12/11/2024

Com et vas sentir quan vas venir per primera vegada?

Quan vaig arribar per primera vegada jo era molt jovenet i tenia molta por. Dic, uh, vaig a l'institut amb nanos que són gairebé de la meva edat, però em van tractar tots molt bé. Penseu que vaig entrar aquí amb 25 anys. Estava molt més a prop de l'edat dels alumnes que de l'edat dels meus professors. I això és tota una evolució.

Com et sents aquests últims dies al XXV?

Doncs ara estic gaudint molt, ja porto temps gaudint molt del meu dia a dia amb l'alumnat i els companys. Em sento una mica trist, per tot el que deixo enrere. Sí que perdo molt, però bé, gaudim.

Algun cop t'ha arribat una invitació per treballar en algun altre lloc i hi vas renunciar perquè no ho volies?

Proposta ferma, real, no. Intencions, sí. Però aquesta és la primera vegada que tinc l'oportunitat. Mai he intentat marxar d'aquí.

Estàs estudiant Filologia Hispànica, no?

Sí, correcte. Em faria molta il·lusió, el dia de demà, tornar amb tots vosaltres com a profe de Castellà. Si pugués, aquí, encantat. Moltes gràcies, Ferran!

Des d'aquestes pàgines, desitgem el millor al Ferran de cara al futur. Qui sap si algun dia el tornarem a trobar al XXV Olimpíada com a docent de llengua castellana...

Autors de l'entrevista: Anwar, Carmen, Francesco, Catherin, Maksim, Anahí, Arnau, Mathew, Temuri, Chenyi (alumnat d'Optativa de 2n ESO C).

REPORTATGE

ORÍGENS, LLENGUA I IDENTITAT

AL XXV OLIMPIADA

Una de les característiques i valors indispensables del nostre institut és la diversitat d'orígens i cultural de l'alumnat. Sovint, però, la manca d'informació fa que tinguem falses idees o inclús prejudicis que no es corresponen amb la realitat. Per tal de conèixer millor i posar en valor aquesta diversitat, des de l'assignatura d'Optativa de 2n ESO C hem decidit fer una recerca i plasmar-la en aquest reportatge.

A l'institut XXV Olimpíada hi ha **503 alumnes**, dels quals **323 estudien ESO i 180 estudien Batxillerat**. En el text que segueix investigarem la seva procedència, arrels familiars i llengües que coneixen.

La informació resumida en aquest text està extreta de la fitxa individual que cada alumne completa i entrega a secretaria a l'inici del curs. Es tracta, doncs, d'informació acurada i exhaustiva a gener de 2025, si bé així i tot hi ha marge per al dubte en alguns apartats.

Països de naixement de l'alumnat

Els alumnes del XXV Olimpíada **han nascut en 35 països diferents**. La gran majoria han nascut a **Espanya (356)**. De la resta **(147)**, els països de procedència de més alumnes són **Colòmbia (22 alumnes)**, **Índia (14)**, **Veneçuela (12)**, **Perú i Pakistan (11)**, **República Dominicana (9)**, **Argentina i el Marroc (8)**, **Hondures (6)** i **Xile (5)**.

Hi ha quinze països dels quals només un alumne hi prové: **Bangladesh, Croàcia, Cuba, El Salvador, Gàmbia, Guinea Equatorial, Guinea-Bissau, Iran, Líban, Mèxic, Nepal, Paraguai, Romania, Rússia i Ucraïna.**

Molts d'aquestes alumnes, tot i néixer en un altre país, han arribat a casa nostra en els primers anys de vida i han completat l'escolarització a Catalunya, amb resultats tan bons o dolents com qualsevol altre alumne nascut al nostre país.

Nacionalitat i llengua materna

Les dades i valoracions anteriors fan referència al país de naixement de la persona, amb independència del seu abric cultural. Per entendre millor les arrels culturals del nostre alumnat, però, cal tenir en compte aquells que **han nascut al nostre país però els progenitors dels quals hi havien arribat recentment**.

Aquesta realitat familiar es fa palesa gairebé sempre en **la llengua materna** o **llengua familiar** de l'alumnat, que és la dels seus pares/mares i, per extensió, de la comunitat cultural de la qual provenen.

Cal tenir en compte que molts alumnes no assenyalen una, sinó dues o més llengües com a llengües maternes pròpies. No és gens estrany, per exemple, trobar a Catalunya alumnes que tenen tant el castellà com el català com a llengua materna, si bé experts afirmen que sempre hi ha una única llengua que és la predominant.

Així, les dades ens diuen que **la llengua materna més comuna entre l'alumnat és el castellà**, amb **335 parlants**. **222** d'aquests l'identifiquen com la seva única llengua materna. A continuació, **136 alumnes s'identifiquen amb el català**, per a **68** dels quals és la seva única llengua materna. **63** alumnes afirmen compartir el català i el castellà. La tercera llengua materna més popular és l'**àrab**, amb **42 parlants** (**22** dels quals com a llengua única). A continuació, l'**hindi-urdú** (**24**, **16** dels quals com a llengua única), l'**anglès** (**14**), el **xinès** (**8**, dels quals **5** en **mandarí** i **3** en **cantonès**), l'**italià** (**8**), el **portuguès** (**7**) i el **tagàlog** (**4**).

Per contra, a nivell de llengua materna, hi ha una sèrie de llengües amb **únicament un parlant** (**armeni, búlgar, croat, mandenkà o mandingà, pang, ucraïnes**) o dos (**amazic, romanès**).

L'alumnat del XXV Olimpíada coneix i parla les següents llengües: amazic, anglès, àrab, armeni, bengalí, búlgar, castellà, català, croat, francès, hindi-urdú, italià, mandingà, nepalès, pang, panjabi, portuguès, romanès, rus, sileti, tagàlog, ucraïnès, xinès mandarí, xinès cantonès i wolof.

Llengües que entenen

Les dades anteriors es refereixen a la llengua materna de l'alumnat. Per conèixer amb precisió el perfil complet de l'alumnat, cal tenir en compte finalment les **llengües que entenen**. Són òbviament una combinació de la seva llengua materna amb les altres llengües que hagi estudiat o amb que hagi estat en contacte.

Així, un total de **401 alumnes afirmen entendre el català**, la qual cosa demostra l'impacte positiu de la seva escolarització dins el sistema educatiu català.

377 alumnes afirmen entendre el castellà. El nombre real és superior; el biaix segurament es produeix per part d'alumnes que el parlen com a llengua materna i no l'han esmentat com a llengua de coneixença per donar-ho com a evident.

Pel que fa a altres llengües, **80 alumnes entenen l'anglès, 38 l'àrab i 11 el francès**.

En els casos de l'anglès i el francès, la diferència entre els parlants nadius d'aquesta llengua i els qui l'entenen denota el seu ensenyament i pes en el nostre sistema educatiu. En el cas de l'àrab, es tracta de parlants que l'han après en el seu entorn familiar tot i ser majoritàriament nascuts en el nostre país.

Com a curiositat, en aquest apartat apareix puntualment el coneixement de llengües com l'**aranès/occità** o el **gallec**.

Conclusions de la recerca

L'anàlisi de totes aquestes dades ens permet extreure diferents conclusions:

- El **castellà** és certament **la llengua més parlada i coneguda** entre l'alumnat de l'institut (**74'9%**), tant pels qui la parlen com a llengua materna (**66%**) com a recent arribats que la parlen o en tenen coneixements.
- El **català** és, juntament amb el castellà, una llengua **àmpliament parlada i entesa**. Es combina aquí l'alumnat que la parla com a llengua materna (**27%**) amb els qui l'han après durant la seva escolarització a Catalunya (**77'7%** en total).
- L'**anglès** és la tercera llengua més coneguda de l'institut, si bé el número d'alumnes que la tenen com a llengua materna és mínim (**2'7%**). El seu coneixement (**15'9%**), com el del francès (**2,1%**), demostren la seva rellevància global i el seu pes dins del currículum educatiu.
- L'**àrab**, conegut i parlat pel **7'5%** de l'alumnat, té una presència sòlida pel seu pes com a llengua familiar, si bé la majoria d'alumnes que el parlen són nascuts al nostre país.
- En resum, la diversitat lingüística i cultural del nostre alumnat queda fora de dubte amb **35 països de procedència** i un mínim de **25 llengües conegudes**.

Recerca realitzada per l'alumnat d'Optativa de 2n ESO C: Anahí, Anwar, Arnau, Carmen, Catherin, Chenyi, Francesco, Maksim, Mathew, Temuri i Yassir.
Agraïm a la Inés Vasco Ordax, administrativa del centre, la seva col·laboració amb la facilitació i gestió de les dades.

Institut XXV Olimpíada:

L'aula d'acollida

L'aula d'acollida és un espai educatiu creat per ajudar els alumnes d'altres països a aprendre català i facilitar-ne la integració al sistema educatiu català.

Els estudiants, actualment una trentena, es distribueixen segons la seva llengua d'origen: els provinents de països amb llengües derivades del llatí estan a l'aula durant dos anys, mentre que els alumnes amb altres orígens hi estan tres anys. De l'aula d'acollida se n'ocupa un professor, Gil Garriga, amb més de 15 anys d'experiència.

Text: Iva Tomic

Els alumnes que participen a l'aula d'acollida tenen un horari adaptat i personalitzat. L'objectiu d'aquesta aula és que els alumnes aprenguin català ràpidament per poder integrar-se amb normalitat amb la resta de la classe.

L'aula està dissenyada per ser acollidora i agradable i promou un ambient de confiança entre els alumnes i el professor. A més, organitza excursions com la visita a la Fira de Santa Llúcia durant les festes de Nadal i sortides a la piscina a l'estiu, que afavoreixen la integració social i cultural dels estudiants. Aquest espai és fonamental per a l'aprenentatge de la llengua i la convivència entre persones de diferents cultures

NOTÍCIES DEL XXV

<https://institutxxvolimpiada.cat>

desembre 2024

ENTREVISTA A ÒSCAR PERIS, DIRECTOR DEL NOSTRE INSTITUT

Òscar Peris Colom. 46 anys. Nascut a Castelló de la Plana, a la Comunitat Valenciana. Vaig estudiar Enginyeria Química. Porto 15 anys al nostre institut. Tinc parella. No tinc fills. No tinc mascota. El meu menjar preferit, com a bon valencià, per exemple la paella, però m'agrada tot tipus de menjar. M'agrada llegir, fer esport, estar amb amics...

Per què has decidit presentar-te com a director?

És una bona pregunta. És una figura de molta responsabilitat a l'institut, però d'alguna manera és el representant de tot el claustre, i de vosaltres, les famílies, etcètera. També l'experiència que jo tinc al centre ha estat molt positiva. Era el moment per dir, em presento i aviam si m'agrada o no, perquè fins que no proves una cosa no saps si t'agradarà.

Quines són les funcions d'un director?

Doncs, bé, guiar per bon funcionament del centre en tots els aspectes. És a dir, d'alguna manera el director és qui delega en aquestes persones que estan dintre l'equip directiu: la part econòmica sobre la secretària, la part de professorat, alumnat, etc. sobre el cap d'estudis i els temes curriculars, doncs sobre el coordinador pedagògic. Però, d'alguna manera, la responsabilitat última la té el director.

És difícil ser director? És molta responsabilitat?

Per mi, massa responsabilitat, però és enriquidor quan veus que tant els alumnes com el professorat tots remen perquè les coses vagin bé.

Tu abans eres el cap d'estudis, han canviat molt les teves funcions?

Evidentment, sí, sí. De fet, trobo a faltar l'alumnat moltíssim, perquè abans tenia més contacte amb vosaltres i ara això ho he deixat una mica de banda i la veritat és que m'agrada molt.

T'agrada ser director? Et sents bé sent-ho?

Sí, sí, sí. Hi ha dies en els quals diries, ostres, bèstia això, però la gran majoria de dies són coses molt positives i molt maques.

Què t'agrada més, ser director o ser professor?

Evidentment, ser professor. És a dir, totes les persones que vosaltres veieu com a professors, malgrat que desenvolupem alguna altra tasca, principalment són professors. I, per tant, el nostre lloc on ens sentim més a gust és en una classe amb alumnes i, per tant, professor és el que més m'agrada.

Amb el canvi de perfil, et sents bé amb els professors i alumnes? Tens amb ells la mateixa relació que abans de formar part d'equip directiu?

Aviam, sí que és la mateixa relació, l'única cosa que és més distant. És a dir, el fet de ser cap d'estudis ets més proper tant al professorat com a l'alumnat.

Trobes a faltar la feina de professor?

Sí, sí. L'única cosa que també, moltes vegades per responsabilitat, doncs et falta temps per fer les tasques de direcció.

Què feies abans de dedicar-te a l'ensenyament?

Doncs vaig treballar del que havia estudiat. La veritat és que vaig trigar poc a convertir-me en professor.

Quin era el teu somni quan eres petit?

Molt bona pregunta. Doncs jo no ho sabia, però en algun moment quan anava al col·legi, a l'EGB, que es deia abans, que seria una barreja de primària i secundària, resulta que la meua mare guarda molt les llibretes de quan érem petits.

Lavors en una redacció vaig posar que volia ser professor, perquè les meves tietes totes dues eren professores. Però jo no ho sabia, és un desig de quan jo era petit, que no era la meua finalitat quan jo estava estudiant. Al final, per unes coses i unes altres, vaig acabar de professor i aquí.

T'imaginaves que algun dia faries de director d'un institut?

Mai, mai m'ho imaginava.

Moltes gràcies per la teua col·laboració.

A vosaltres! Que en traieu molt profit i que feu una bona feina.

VIATGEM AL PASSAT

VISITANT EL BORN AMB TERCER D'ESO

Sortida de 3r d'ESO al Born, un centre cultural que representa la Barcelona de fa 300 anys conservant les runes i els carrers barcelonins.

Després d'estudiar la guerra de successió i l'esclavisme a Europa i Amèrica, l'alumnat de 3r d'ESO va visitar en Born el dia 14 de novembre de 2024. Una sortida en la qual els alumnes van tenir l'oportunitat de veure com era la ciutat en la qual viuen fa 300 anys .

La sortida va començar amb l'alumnat arribant al centre cultural del Born després d'agafar el metro. Primer van deixar temps lliure per veure el barri i el parc de la Ciutadella. Després els alumnes es van dividir en tres grups per entrar ordenadament al centre. Allà dins es podia veure les runes de les cases, els negocis i l'antic barri de la Rivera. Però abans de això, els monitors van fer unes explicacions per conèixer i entendre com es vivia en aquell context històric

Al finalitzar l'explicació, l'alumnat va sortir del Born i van visitar els afores del centre, fins a la plaça de Correus, passant per carrers com l'Espaseria o la Formatgeria, que eren els carrers on treballaven antigament els gremis, així com pel Fossar de les Moreres. Quan l'activitat va finalitzar els que menjaven a casa van tornar pel seu compte i la resta van tornar a l'institut.

TEXT: IBRA, ALEX, RAYAN I AMAT (3 ESO D)

LES OLIMPIADES DEL XXV OLIMPIADA

AQUEST ANY, EL XXV OLIMPIADA FARÀ UN TORNEIG ESPORTIU. UN ESDEVENIMENT ÚNIC ON TOT L'INSTITUT GAUDIRÀ D'ESPORTS COM A COMPETICIÓ

QUINS ESPORTS ES JUGARAN?

Els esports que es practicaran seran: ping-pong, que serà individual; bàsquet, en equips de 4 persones; i futbol, en què l'equip ha d'estar compost per 6 jugadors (cinc titulars i un suplent que s'anirà rotant).

QUÈ ACONSEGUEIXO PER PARTICIPAR?

Els professors han acordat que el premi per participar-hi serà un punt més a la nota final del trimestre d'Educació Física. No s'obtindrà més nota per guanyar cap dels tres tornejos. Tampoc no sumaran més punts per participar en més esports.

COM PARTICIPAR?

Hi ha dues categories: 1r i 2n d'ESO, d'una banda, i de l'altra 3r i 4t d'ESO juntament amb batxillerat i professorat. Per participar-hi cal contactar amb un docent d'Educació Física, Tania Verdaguer Jimeno o Adrián Ruiz Olmo. Et donaran un full per posar el teu nom, el curs i els teus companys d'equip (si participes a bàsquet o futbol). A ping-pong, hauries de demanar a un docent que t'envii un formulari d'inscripció.

CONCLUSIÓ

És una bona oportunitat per fer esport, conèixer gent nova i tastar esports que no havies jugat. Sobretot és una activitat per a gaudir el moment i passar-ho bé.

Noves tarifes a la cantina de l'institut

Pugen els preus de la cantina

En aquest curs 2024-2025 la cantina de l'Institut XXV Olimpíada ha incrementat el preu dels seus productes. Aquest augment des de l'inici del curs va rebre moltes opinions negatives: molts alumnes no ho sabien i es van queixar.

Nosaltres vam baixar a la cantina per fer una petita entrevista a les dues monitores, l'Amparo i la Lucia. Elles ens van explicar que el preus s'han incrementat per la inflació i per decisió de l'empresa que gestiona la cantina, Barnalleure. Aquesta empresa, segons la seva web, té 29 anys d'experiència i treballa amb 60 escoles i instituts de tota Barcelona. Ens van explicar que aquesta empresa és la que dirigeix i fixa tots els preus dels productes que s'hi venen.

A sota teniu un quadre amb els increments de preu en els productes més populars.

	Abans	Ara
Entrepans calents	1,90€	2€
Entrepans freds	1,70€	1,80€
Begudes	1€	1,20€
Sucs	0,60€	0,70€

Text: David, Joel i Said (3 ESO D)

Trocavinti

Torna el Trocavinti per tercer any consecutiu

Aquest curs 2024/25, per tercer any consecutiu, es va realitzar al nostre institut una nova edició del Trocavinti.

El Trocavinti és una fira autoorganitzada per a l'intercanvi d'objectes de segona mà: roba, llibres, sabates, complements, etc.

Es va celebrar el dia 13 de desembre. Durant una hora, els alumnes que havien dut algun element van tenir l'oportunitat d'intercanviar-lo per qualsevol altre objecte present.

Entre els diferents objectes de segona mà per intercanviar hi havia, com sempre, principalment roba de segona mà. L'alumnat de 1r d'ESO s'havia encarregat anteriorment de recollir i organitzar les donacions per a l'intercanvi. Com en edicions anteriors, es demanava que totes les peces estiguessin netes i en bon estat.

També hi havia sabates, motxilles, bolsos i altres complements ja usats. Alguns d'aquests eren una mica antiquats per als alumnes, així que van sobrar. En aquesta tercera edició es va oferir també la possibilitat d'intercanviar llibres, de manera que alguns alumnes van aprofitar per agafar alguna obra del seu interès.

Com en anteriors edicions, tots els objectes i peces sobrants es van cedir a l'entitat social Trocasec (Poble Sec) per al seu reaprofitament social.

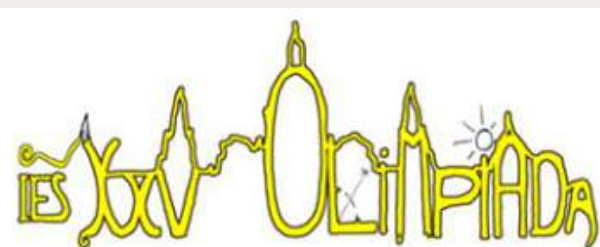

Festa De Nadal

EL FESTIVAL DE NADAL DEL CURS 2024-25

Nadal

El dia 20 de desembre de 2024 van actuar diverses classes de diferents cursos en el festival de Nadal de l'Institut XXV Olimpiada. Hi van haver menys actuacions que en els festivals passats però l'ambient general va ser, com sempre molt bo, divertit i creatiu.

20 DES

Institut XXV
Olimpiada

11:45
A.M

Les actuacions

Primer van actuar grups de 1r i 2n d'ESO. Després va ser el torn d'una combinació d'alumnes de 4t d'ESO i de 1r de Batxillerat que van representar una coreografia jazz amb músics tocant a l'escenari. Als alumnes assistents els va agradar especialment aquesta darrera actuació, que combinava música i diferents tipus de dansa, des de ballet fins a danses urbanes.

Text: Maksim Fels, Anwar Aarab

Reportatge

Com s'organitza el nostre centre

L'EQUIP DIRECTIU

L'institut el dirigeix l'equip directiu; són els responsables de la gestió global del centre. L'equip directiu inclou el director, la cap d'estudis, la secretària i el coordinador pedagògic. Són els encarregats de prendre decisions estratègiques i organitzatives.

L'equip directiu s'escull per legislatures de quatre anys. El director no es presenta individualment, sinó com a membre d'un equip directiu de quatre persones.

Les seves funcions són:

Director: El director/a gestiona globalment el centre educatiu, supervisant personal, recursos i polítiques. Actualment el director és l'Oscar Peris.

Cap d'estudis: El cap d'estudis coordina l'organització acadèmica, supervisant l'horari, les assignatures i l'atenció a la diversitat. L'actual cap d'estudis s'anomena Virginia Camps.

Coordinador pedagògic: El coordinador/a pedagògic/a organitza i assessora el professorat en la tasca educativa, fomentant la millora continua. Actualment el coordinador pedagògic és Jesús Roda.

Secretària: La secretària es fa càrrec de la documentació administrativa, tesoreria, inscripcions i comunicació amb famílies. L'actual secretària a l'institut s'anomena Nieves López.

LES COORDINACIONS

Al centre també hi ha altres professors/es que s'ocupen de diferents coordinacions. Aquests coordinadors, com a representants dels seus respectius àmbits, també tenen capacitat de decisió i aporten propostes. Tanmateix, qualsevol decisió de pes o amb impacte general és validada finalment per l'equip directiu. Un cop per setmana, habitualment els dilluns, es duu a terme una reunió d'unes dues hores de durada amb l'objectiu de tractar i consensuar diversos aspectes rellevants del funcionament de l'institut. Tot i que és en aquest espai on es prenen moltes de les decisions importants, aquestes no són responsabilitat exclusiva de l'equip directiu, ja que la seva aplicació i desenvolupament compten sovint amb la participació d'altres membres de la comunitat educativa.

ENTREVISTA A VIRGINIA CAMPS, CAP D'ESTUDIS DEL XXV OLIMPIÁDA

Autors: Maksim Fels, Anwar Aarab i Temuri Sazuashvili.

Quins criteris se segueixen per a la distribució dels horaris i les assignatures entre els professors?

Primer, el que hem de tenir en compte és, segons el currículum establert, és a dir, quines són les matèries que s'han de donar en tots els cursos, això ha de complir la normativa. Per tant, un cop ja saps tots aquests horaris que s'han de fer en tots els cursos, llavors es donen als departaments perquè es distribueixin com el professorat d'aquell departament els vol repartir, de manera que sempre compleixin la normativa que tots els professors han de tenir una sèrie d'hores de classe i no passar-se ni fer més ni fer menys.

Com s'organitza el procés d'incorporació dels alumnes al centre?

Normalment, el que es fa és que aquests nous alumnes, si és a l'inici de curs, es fa una prescripció, llavors després es fa una matrícula i aleshores segueixen el procés habitual d'una sèrie de dades administratives, es posen totes les dades en un programa molt especial, de manera que tot Catalunya pugui saber on està aquest alumne i li donen un número. Aquest número és el que us permet a vosaltres identificar-vos. Si un alumne es canvia d'un centre a un altre, sempre en aquest número estarà la informació. Per tant, si aquest alumne ve procedent d'un altre institut i ve aquí per un canvi de domicili, per exemple, doncs està assignat per inspecció, que es diu, i aleshores ens hem de posar en contacte amb l'institut de procedència perquè ens doni les dades i les notes que havia tingut i ens posem en contacte per tenir una referència de com és aquest alumne i com atendre'l millor. També, un cop ja està inscrit i matriculat en el nostre institut, doncs fem una entrevista que es diu de benvinguda a la família i també a l'alumne. Si ve d'un altre país, doncs el que fem també és que, si necessita aula d'acollida, doncs llavors hi ha el professor d'aula d'acollida que li fa una sèrie de proves i així determina quin horari especial ha de tenir.

Com es forma la participació de les famílies en la vida educativa del centre?

Normalment es fan primer unes portes obertes d'ESO i de batxillerat en les quals s'explica el funcionament general de l'institut, la filosofia que es té. És a dir, és un institut que treballa així per matèries, que té aquest horari, que fem diversos projectes, explica una mica com funciona. Un cop ja estan dins del centre, ja han fet la prescripció, ja han fet la matrícula, ja estan aquí, el que fem habitualment són reunions amb totes les famílies de tots els cursos, en el qual ja es concentra d'una manera més detallada i més específica d'aquest curs i amb tothom. I després també hi ha reunions especials, si hi ha colònies, per exemple, o si hi ha una sèrie de coses especials, es fan unes reunions en general amb les famílies. També és veritat que tothom té un paper molt important i, per tant, a través del correu electrònic o també presencialment es fan entrevistes per parlar de l'alumne i per fer un seguiment de l'alumne, una o dues vegades a l'any. I després també hi ha una comunicació que és per correu.

Com es gestionen les situacions de conflicte entre estudiants o amb el professorat?

Doncs hi ha de diferents tipus, com entre estudiants o amb els professors. Primer es parla de manera individual, perquè tothom doni la seva versió dels fets. Després, segons sigui el cas, a vegades hi ha d'haver unes sancions disciplinàries, i altres vegades el que també ajuda és que hi hagi un mecanisme de mediació entre els dos perquè puguin arribar a resoldre aquests problemes sense violència, parlant, i un compromís després perquè això no torni a passar. I per això es fan reunions dels mediadors. Són alguns alumnes que justament es fa el variable segon d'ESO, i a partir d'aquí cada any van incrementant la seva experiència.

Com decideu les faltes i incidències?

Hi ha un programa que és l'iEduca, que llavors tenim determinades quines són les característiques tipificades amb l'SNOF, és a dir, amb les normes d'organització del centre, quines creiem que són incidències que són així més suaus, i altres que ja considerem que són faltes de convivència, i llavors les tenim catalogades, diguéssim. Hi ha algunes que són de falta de respecte al professorat, altres que són falta de respecte als companys, altres que són de fer malbé els aparells electrònics, no sé, tenim una llista. I aleshores, a partir d'aquí, també hi ha altres coses.

Quins mètodes s'utilitzen per a coordinar les activitats extracurriculars amb el currículum escolar?

Els departaments és que proposen unes sortides que estan relacionades amb el currículum que es dona. Llavors aquestes sortides han d'estar aprovades per al conseller escolar, a l'inici de curs o durant el curs. I per tant, es relacionen amb el currículum que es fa d'estudi.

Com es gestionen els recursos materials i tecnològics del centre?

Hi ha una coordinació digital. Això vol dir que hi ha dos professors, en aquest cas, que s'encarreguen de vetllar perquè tot el sistema informàtic funcioni. I això va des de repartir els Lenovos, els ordinadors, a les persones, alumnes que ho necessiten o al professorat que ve nou. Després gestionar les aules d'informàtica, que tot estigui bé i que funcioni bé. Tenim també un sistema que és de reserva de les aules.

Per tant, nosaltres disposem, del “04”, de l’11”, de diferents aules d'informàtica, que des del programa que tenim les podem reservar els professors. Podem reservar-les per tot el curs o de manera puntual.

Quins processos segueixen per a la planificació i avaluació del rendiment acadèmic dels estudiants?

Cada professor amb la seva matèria té uns requisits, el que es diu uns criteris d'avaluació, que aquests estan pactats també per tot el departament, i després, de manera general, amb tot l'institut.

Per tant, es pot saber també relacionats, com dèiem abans, amb el currículum de la matèria. Tenim un currículum de les matèries, els sabers que s'han d'aprendre, després tenim uns criteris d'avaluació, que és el que hem de tenir en compte per si aquest alumne els ha superat o no. Per tant, normalment hi ha unes rúbriques que ens ajuden a saber cada alumne com està i quina nota es mereix.

Com decideixen els dies de festa?

Això ens venen donats la majoria dels casos. Perquè hi ha dies de festa que són nacionals, com ara el 12 d'octubre, i és festa per tot Espanya. En canvi, l'11 de setembre és festa aquí a Catalunya. Després hi ha festes que són locals i després hi ha unes festes que es diuen de lliure disposició.

Això vol dir que, per aprofitar, per exemple, per fer algun pont, que pots posar dos o tres dies al llarg de l'any per posar aquests dies de festa. I normalment estan relacionats amb el Consell Escolar de Catalunya. Diuen que aquesta proposta és això.

Com decideix els concursos de Sant Jordi?

Cada departament fa un concurs, és a dir, cada departament proposa quina és l'activitat que es pot fer.

I aleshores ells mateixos, després, amb tot el que han rebut, valoren quins són els premis que donen. I des de la secretaria del centre es proporcionen els vals aquests de premi.

Quina és el procés de contacte amb professors nous?

Normalment, aquests professors estan dintre d'una bossa de treball. I això vol dir de la Generalitat de Catalunya. Llavors, es poden catalogar de dos tipus, els funcionaris, que hi ha uns concursos cada dos o quatre anys que et donen una plaça si ets funcionari ja per sempre. I llavors tens una plaça. Hi ha altres persones que no tenen la plaça aquí, sinó que tenen una plaça a un altre lloc, però a vegades poden ocupar una plaça aquí de manera provisional. També hi ha diferents qüestions legals... que els professors han de complir per sol·licitar la plaça. I sempre hi ha canvis, un any per l'altre. A part que hi ha professors que jubilen, també, i per tant han de venir, doncs, gent nova. Però això és un tema administratiu, diguéssim. Altres vegades no ho podem decidir al 100%.

Quin és el procés de comprar material nou?

Doncs això, a través dels departaments, es demana què és el que es necessita, i llavors a l'equip, dintre de l'equip directiu, hi ha una persona que és la secretària, la que porta els termes monetaris, diguéssim, econòmics. Llavors els diu, necessitem això. Doncs, bé, fas la factura.

Com s'organitzen les sortides i colònies?

Bé, doncs, des del centre es veu la necessitat. Llavors es fan una sèrie de propostes. Doncs una nit els de primer d'ESO, els de segon, que són dues nits, una nit també, a segon una nit, a tercer dues nits a quart ja és tota la setmana. Doncs si les coses s'hi agraden, es continua. Per exemple, a quart d'ESO ja fa uns quants anys que es va a Astúries.

I aleshores, doncs, com que es contracta tot, totes les activitats, sempre es fa una valoració de com ha anat, i llavors es fan petits canvis. Es munten també moltes activitats perquè baixin de preu les sortides, sabeu? S'intenta que sigui el més econòmic possible.

Com es controla la situació, no sé com, per exemple, l'apagada que vam tenir?

Doncs de la millor manera possible, amb la informació que tens. Perquè nosaltres, en aquest cas, ens vam voler posar en contacte amb el Departament d'Ensenyament perquè ens donessin indicacions de què és el que us havíem de dir a vosaltres, com a alumnes. I a vegades, aquesta comunicació, si no va a internet i no va al telèfon. Llavors, s'ha de fer... Primer, rebre les indicacions, i després, si podem fer cas, fent cas, i si no tenim resposta, hem d'intentar solucionar-ho amb sentit comú.

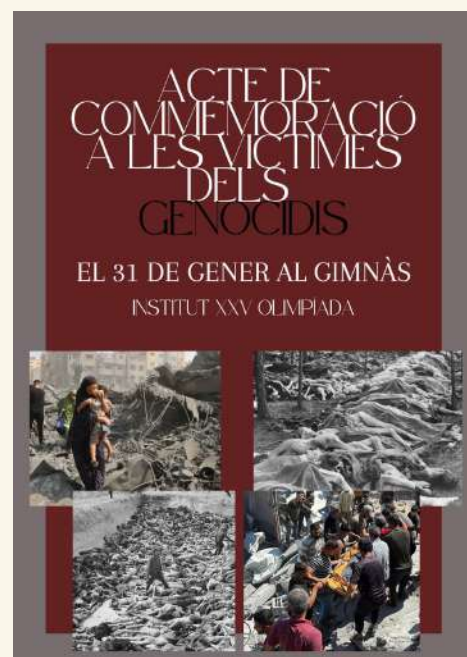
Acte en contra dels genocidis al món

El dia 31 de gener, al gimnàs de l'institut XXV Olimpíada, es va realitzar un acte sobre la memòria històrica, per la pau i en contra de les guerres.

Aquella setmana es van realitzar diferents activitats al voltant de la Memòria Històrica i Democràtica, ja que el 27 de gener va ser el dia internacional en memòria a les víctimes de l'Holocaust i és el dia internacional de la Pau.

A més a més, es van realitzar diferents activitats a l'institut des de les tutories. Per exemple, l'alumnat de 1r de batxillerat C i D van dinamitzar una activitat que portava per títol 'Les maletes de l'exili'. A partir d'una petita explicació amb ajut d'un powerpoint, l'alumnat reflexionava sobre el fet de marxar de casa seva i del seu país com a conseqüència d'una situació de conflicte, escrivint i dibuixant allò que s'emportaria en una maleta.

També, l'alumnat de 1r de batxillerat C i D van dinamitzar una activitat que portava per títol 'Els conflicte actuals'. A partir d'un mapamundi i una fitxa explicativa, l'alumnat va conèixer llocs del món que estan en conflicte. L'activitat es va complementar amb un joc de Passaparaula.

Poemes creats per alumnes que van participar a l'acte contra els genocidis

Refugiats al món

En un món de somnis trencats,
caminen amb pas decidit,
portant a l'esquena el pes del passat,
buscant un futur, un nou destí.
Els ulls plens de records,
de terres que ja no són,
de veus que s'han perdut,
en la tempesta de la guerra i el dolor.
Amb l'esperança com a guia,
creuant fronteres i oceans,
cada pas és una batalla,
cada somriure, un nou començar.
Acollim-los amb els braços oberts,
que la diversitat ens obre el cor,
junts construïm un món millor,
on l'amor i la pau són l'objectiu.

Refugiats,

la vostra força ens inspira,
en la unitat trobem la veritat,
i en la solidaritat, la vida respira.

Gaia Montesinos - 1 BATX D

El eco de la guerra

Mientras la tierra tiembla bajo mis pies,
el viento murmura cosas de los que ya no
están.
Mis manos, marcadas por la lucha cruel,
buscan aquello que los ojos no
encontrarán.

El polvo cubre mis recuerdos fieles,
y las sombras del suelo no me dejan en paz.
Lo he perdido todo, no quedan paredes,
nada que ahora pueda llamar Hogar.

Mis pasos se pierden en caminos grises,
la esperanza muere y el silencio va.
Solo quedan huellas de promesas tristes,
y un eco lejano que no cesará.

Monique Leon - 1 BATX D

Vostès, mireu-me

Posseïa un sostre i un llit,
procurava vestir sempre bonic
i dormia tranquil·la a la nit.
Però ara tot això no ho tinc.

Escolteu-me, us parlo a vostès,
vostès us heu endut la meva llar,
i fins i tot la vida me l'heu pres.
El meu poble voleu exterminar.

Mireu-me als ulls de prop, si us plau,
duc a la mirada a ma mare,
en els meus braços descansa en pau.
Mireu-lo com plora el meu pare.

Mireu-me les meves mans, mireu-les,
les tinc brutes i estan vermelles
d'intentar salvar milers de vides
d'un poble d'ànimes indefenses.

Què us he fet jo?, sóc una nena,
m'heu pres la mare i la infància.
No us fa gens ni mica de pena?,
tinc edat de viure en innocència.

La por em tremola a les cames
i casa meva em cau a trossos.
Sóc massa petita per veure armes
i encara més per veure cossos.

Judit Brufau Jiménez - 1 BATX C

CANÇONS PER AL CANVI DE CLASSE

Des de fa temps a l'institut XXV Olimpíada, quan acaba una classe, sona alguna música. La cançó l'escull la coordinadora del departament de música, Gema Ramos. Depenent de les propostes que li donin, es tria la cançó recomanada; es té en compte sobretot si hi ha un dia o element commemoratiu que tingui a veure amb la música que sonarà.

La cançó que sona en el moment d'escriure aquesta notícia s'anomena 'Espremedors', de la banda Fumiga. És una cançó motivadora i optimista.

Altres cançons que han sonat recentment han estat:

- 'Sigma Boy' - Betsy
- 'Billie Jean' - Quincy Jones / Michael Jackson
- 'Rata de dos patas' - Paquita la del Barrio
- 'Best Song Ever' - One Direction
- 'Wrathchild' - Iron Maiden

Com hem dit, nosaltres els alumnes també podem proposar o recomanar alguna cançó mitjançant un correu electrònic. A molts, aquesta iniciativa de posar fragments musicals en el canvi de classe els sembla divertit i educatiu perquè permet conèixer nous artistes i gèneres, i millorar la nostra cultura musical.

XXXVIII Tarda d'Arts

El dimecres 29 de gener de 2025 es va celebrar la XXXVIII Tarda d'Arts a la XXV Olimpíada. Es van fer actuacions i es van cantar cançons com cada any.

La Tarda d'Arts es va instituir per promocionar l'institut i per ensenyar tot el treball i les feines que fan els alumnes de batxillerat artístic.

Les actuacions i activitats van tenir lloc al gimnàs, amb l'autorització de l'institut. Es van baixar cadires de les aules i van proporcionar *snacks* i begudes als espectadors.

Moltes gràcies a tots i totes per organitzar-ho, actuar-hi, participar-hi, assistir-hi... Sense vosaltres la Tarda d'Arts no seria possible!

Carnaval

El passat 28 de febrer de 2025, l'institut XXV Olimpíada va celebrar el Carnaval. La participació va ser multitudinària. Gairebé tots els membres del centre vam aprofitar aquesta jornada per disfressar-nos; l'alumnat, el professorat i les professionals de la cuina.

Actuacions i representacions

- 1r ESO A - Cantants , amb Míriam.
- 1r ESO B - Polis i Iladres, amb Carme.
- 1r ESO C - Joc del Calamar, amb Inma R.
- 1r ESO D - Esports BCN 92, amb Paz.
- 2n ESO A - Noelia - *Magic Mike*.
- 2n ESO B - Sofia Lemrini i Sofia Navarro - *Trolls*.
- 2n ESO C i D - Júlia Palacios- *Cabaret*.
- Actuació Rock and Roll 1r BATX
- 2n ESO - Actuació francès.
- 3r ESO A - Zayd - De negre / de nenes.
- 3r ESO C - Marina Ortega - K. Mbappé.
- 3r ESO D - Nayelis, amb Gonzalo.
- 4t ESO B - Sumati Bartra.
- 4t ESO - Adriana, Sumati i Gurnoor - cowboys.
- Optativa 4t ESO - Hawaiians.
- 1r Batx B - Disco, amb Albert.
- 1r Batx D - Trisha - Etapes música (90-2000).
- 2n Batx B - W. Wonka i Oompa Loompa.

Jurat : Sabrin (2n ESO D), Joel (BATX) , Marc (4t ESO A), Anna Riembau i Sara García.

Rei i reina: Zayd (3r ESO A) i Ada (2n BATX).

Mariam i Eli

TEXT: IBRA, RAYAN, AMAT I LEWIS

ANEM DE COLÒNIES

A tots els cursos d'ESO i Batxillerat del nostre centre s'organitzen viatges i colònies, amb destins com Berlín, França, Cracòvia o Astúries.

1r i 2n d'ESO

Durant els primers cicles de l'ESO, es faran unes colònies al Delta de l'Ebre, per poder conèixer-nos millor i el pròxim any és a Cabrera de Mar.

3r i 4t ESO

En aquest cursos les colònies es realitzen a Cala Canyelles (Girona) i a Astúries, aquesta última durant 5 dies. També, si es fa l'optativa de Francès, es té la possibilitat d'anar a França.

BATXILLERAT

A Batxillerat les colònies són sempre de 5 dies. Es viatja a Cracòvia i Berlín per estudiar la memòria històrica vinculada a la 2a Guerra Mundial.

SANT JORDI 25

Com cada any, celebrem Sant Jordi amb moltes activitats boniques i plenes de tradició. Venem roses, intercanviem llibres, decorem les classes i, el més emocionant: presentem els nostres escrits per participar al concurs literari!

Tot va passar al nostre institut. Vam fer servir el pati, on es va muntar un escenari per fer els actes principals. La celebració va ser el dia 23 d'abril, el Dia de Sant Jordi. Tot i que, en realitat, tot comença un mes abans, quan ens donen temps per escriure els nostres textos o poemes.

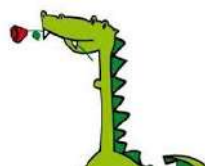
Cada grup va ajudar en alguna cosa: uns van vendre roses, altres van decorar amb la temàtica de Sant Jordi (dracs, cavallers, princeses i llibres), i també hi havia un lloc d'intercanvi de llibres organitzat pels biblionauts de l'institut. Si portaves un llibre, te'n podies emportar un altre a canvi! També es van vendre lllaminadures amb forma de rosa: precioses i boníssimes!

Ens agrada Sant Jordi perquè és una tradició catalana molt especial que barreja cultura i amor per la lectura. A més, és una forma bonica de compartir allò que creem: conviure com a grup i celebrar la literatura de forma divertida i creativa.

*Entrega dels premis 2024/25 als
millors lectors i lectores de la
biblioteca Descartes*

FELIÇ SANT
JORDI

Alumnat del XXV als Jocs Florals Escolars del Districte

El passat 9 de maig es van lliurar els premis dels Jocs Florals Escolars de Sants-Montjuïc 2024-2025, en els quals participen alumnes de tots els nivells d'una desena d'escoles i instituts del districte. La cerimònia d'entrega dels premis va tenir lloc al Saló de Plens de la seu del Districte.

Des del nostre institut vam participar amb els 4 textos guanyadors del concurs literari en català dels nostres propis Jocs Florals que organitzem per Sant Jordi. Un d'aquests relats, 'El cas del murmuri entre la boira' de Gurveer Singh Kaur, va rebre un dels premis del Districte. Enhorabona, Gurveer!

Soc en Gerard Castell

Soc en Gerard Castell, un noi de 12 anys, i mai hauria pensat que el meu últim any a l'escola seria tan estrany. Tot va començar fa unes setmanes, quan vaig adonar-me que alguns dels meus companys no venien a classe. Al principi, ningú no semblava adonar-se'n. Però, quan els rumors van començar a córrer per tota l'escola, vaig entendre que alguna cosa estranya estava passant.

Un dia, mentre estava parlant amb la Núria, la meva amiga de sempre, vaig decidir que havíem d'investigar per esbrinar què estava passant.

—Gerard, estàs segur que això no és només un malentès? —em va preguntar la Núria una mica dubtosa.

—No, Núria, això és massa estrany. Que tanta gent no vingui, no és una coincidència. Algú està fent alguna cosa, i nosaltres ho descobrirem.

El primer sospitós va ser el professor Carles Costa, que sempre semblava saber més del que deia. A més, va ser l'únic que va actuar d'una manera estranya quan vam començar a preguntar sobre els desapareguts. Però, com que no teníem proves, vam decidir no acusar-lo directament.

Durant les classes de guàrdia, quan faltava algun professor i havíem de fer deures, vam començar a investigar en secret. La Núria, jo i uns companys més aprofitàvem aquests moments per buscar pistes i fer preguntes als altres alumnes, sense que ningú sospités què fèiem realment.

A més, a l'hora del pati, en lloc de jugar com la resta, sovint anàvem a la biblioteca a buscar llibres o articles que ens poguessin ajudar a resoldre el misteri. Passàvem hores buscant informació, fent els nostres propis esquemes i apuntant tot el que trobàvem interessant.

Una tarda, mentre feia una de les meves investigacions a l'escola, vaig veure en Carles parlant amb un home que no reconeixia. Em vaig amagar darrere d'una columna i vaig intentar escoltar el que deien. Però, tot d'una, vaig sentir que algú em tocava l'espatlla. Era la Núria, que m'havia seguit sense que me n'adonés.

—Què fas aquí? —em va preguntar, espantada.

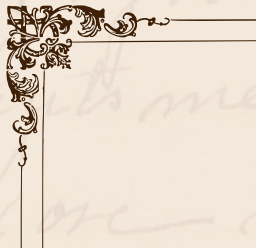
—Etic a punt de descobrir-ho, Núria. Aquesta gent sap massa coses. Sembla que les desaparicions són més complicades del que pensàvem.

L'endemà, vam seguir en Carles fins a un antic edifici al costat de l'escola on vam descobrir que el professor tenia una màfia de tràfic d'informació i era ell qui estava darrere de les desaparicions. A més, vam descobrir que les persones que desapareixien no eren només estudiants, sinó que eren també aquelles que sabien massa sobre els seus plans.

Després d'uns dies plens de perills i secrets, vam aconseguir posar fi a tot allò. Vam explicar tot el que vam descobrir a la policia i en Carles Costa va ser arrestat. Però mentre la ciutat començava a oblidar-se del misteri, jo sabia que el nostre petit poble no seria mai el mateix. Tot havia canviat per sempre.

Martí Camps - 1r ESO D

EL CAS DEL MURMURI ENTRE LA BOIRA

Tot va començar en un poble estrany anomenat Montclús. Aquest lloc sempre estava cobert per una boira espessa que ocultava els carrers i les cases.

Semblava que tot estava amagat sota un vel de fum. El detectiu Adrià Montaner va arribar-hi perquè un home anomenat Enric Soler havia desaparegut sense deixar cap pista. Ningú sabia què havia passat. Adrià pensava que seria un cas senzill, però aviat va notar que alguna cosa no encaixava.

Des del primer moment, Adrià va notar que la gent del poble el mirava de manera estranya. Semblaven incòmodes, evitaven parlar amb ell, i quan ho feien, la seva veu tremolava, com si amaguessin algun secret. Decidit a trobar respostes, va anar a la casa d'Enric per buscar alguna pista.

Un cop a dins, va inspeccionar cada racó amb la seva llanterna. Tot semblava normal, però al despatx d'Enric va trobar una llibreta plena de dibuixos desconcertants. Hi havia cercles i línies desordenades, com si fossin símbols sense sentit. També hi havia frases inquietants escrites amb pressa: "Alguna cosa m'observa", "No t'adormis quan la boira sigui densa", "El so... el so a la nit". Adrià no ho va entendre gaire, però va decidir endur-se la llibreta.

Aquella nit, es va allotjar a l'única fonda del poble. Mentre mirava per la finestra, va sentir un murmur. Al principi va pensar que era el vent, però el so es va repetir. Semblava una veu suau parlant des de la boira. Va sortir al carrer, però no va veure ningú. Només hi havia aquella boira espessa. Amb un calfred, va tornar a la seva habitació, però la sensació d'inquietud no el deixava tranquil.

L'endemà, Adrià va intentar parlar amb els habitants del poble. Ningú volia dir-li res, fins que va trobar un home gran anomenat Ricard. Amb veu baixa, li va explicar que, des de feia dècades, cada deu anys algú desapareixia sense explicació. Sempre passava en una nit de boira densa i, abans de desaparèixer, tots havien sentit un murmur.

Adrià no creia en llegendes, però aquella història el va fer pensar. Va anar a l'arxiu municipal i va trobar un llibre vell que parlava d'un antic culte que existia a Montclús. Adoraven un ésser anomenat Aquell que Mira a Través de la Boira. No hi havia gaire informació, només es deia que aquesta criatura només es podia veure a través de la boira.

Aquella nit, Adrià va decidir mantenir-se despert. La boira era tan espessa que amb prou feines podia distingir el que tenia al davant. Cap a les dues de la matinada, el murmuri va tornar. Però aquesta vegada no era només un so. Era com si algú estigués dins del seu cap, xiuxiuejant-li pensaments que no eren seus. Una presència invisible l'observava. Va girar el cap cap al mirall i va veure un ull immens i fosc que el mirava fixament. Un terror profund el va paraitzar.

Va intentar fugir del poble, però la boira es va tancar al seu voltant. Va córrer, però cada carrer semblava portar-lo al mateix lloc. L'endemà, diverses persones més van desaparèixer. Adrià va comprendre que aquell murmuri i aquella boira no eren normals. Eren alguna cosa molt més antiga i aterridora.

Cinc anys després, la boira encara envaïa Montclús. Ningú parlava del que havia passat, però tothom sabia que alguna cosa estranya rondava pel poble. Un nou detectiu, en Marcel, hi va arribar per investigar el cas.

Va trobar la llibreta d'Enric, amb els mateixos dibuixos estranys i les mateixes frases inquietants.

Aquella nit, la boira va ser més espessa que mai. Marcel va intentar seguir una pista, però de sobte, el murmuri va tornar, aquesta vegada més fort. Va mirar al seu voltant, però no va veure res. Només boira. Va sentir com si alguna cosa el vigilés, però era impossible veure res.

Va començar a córrer, però la boira el va envoltar completament. El murmuri es va transformar en un crit silenciós, i de cop, tot es va tornar negre.

Ningú va tornar a veure en Marcel. Però els habitants de Montclús saben que la boira mai desapareixeria. I que el murmuri tornaria, un cop més.

LA NATURA

En el bosc, on tot és màgia,
els arbres parlen, quina bogeria!
Fulles verdes que ballen al vent,
un món secret que em fa sentir content.

Rierols que riuen, sempre en moviment,
cada gota brilla, és un moment.
Les flors són com somnis de colors,
amb fragàncies que omplen els nostres cors.

Els ocells canten amb molta alegria,
la natura és pura, plena d'energia.
El sol es pon i pinta el cel,
un espectacle que m'encanta, és meravella!

Les estrelles brillen com diamants,
més enllà dels arbres, entre els grans.
El vent acaricia la meva cara,
m'agrada sentir com la natura em parla.

Els animals juguen, corrent pel prat,
cada moment és un regal, un tresor amagat.
Les papallones volen, lleugeres com el vent,
cada color és un somni que em fa sentir content.

La natura és un món ple d'encant,
un lloc màgic que sempre vull al meu cant.
Amb cada pas, trobo una nova sorpresa,
la bellesa del món és la meva fortalesa.

Isha Ditta - 2n ESO A

EL PES D'UN AMOR NO CORRESPOST

Dos anys, un sospir, un nom que es grava
en la ment, en l'ànima, com un ressò llunyà.

Promeses d'un "per sempre" que el vent es va emportar
i una esperança trencada que en el pit va quedar.

El primer, el que se'n va anar, va deixar paraules dolces
i somnis compartits, però en la seva mirada, ombres.

Em va fer creure que l'amor, com un refugi segur,
seria un far brillant, mes es va apagar en un sospir.

I en arribar el segon, l'esperança va tornar,
vaig creure que l'amor era una altra vegada possible.

Els somriures, els "t'estimo", la il·lusió que va créixer,
però en un sospir es va esvaïr com un somni impossible.

I ara estic aquí, amb el cor trencat a trossos,
aferrant-me al que mai va ser, al que va poder ser.

Però sé que el temps, encara que lent, sanarà les ferides
i encara que ara em faci mal, al final aprendré a tornar a ser.

Aquest amor, aquest desig, aquesta eterna espera
serà només un record que el vent portarà.

I en algun racó de l'ànima, una nova esperança
naixerà, encara que ara em costi respirar.

Ariadna Rodríguez - 3r ESO B

Entrevista a l'autora Asha Miró

El passat 12 de març vam rebre a l'institut a la coneguda autora Asha Miró Electa. L'Asha ens va parlar de la seva vida i experiència a partir de la reedició del seu popular llibre 'La filla del Ganges', en el qual recerca els seus orígens familiars a l'Índia. Posteriorment a la seva visita, vam poder entrevistar-la amb l'alumnat d'optativa de 2n ESO C. Aquí teniu un extracte de les seves respostes.

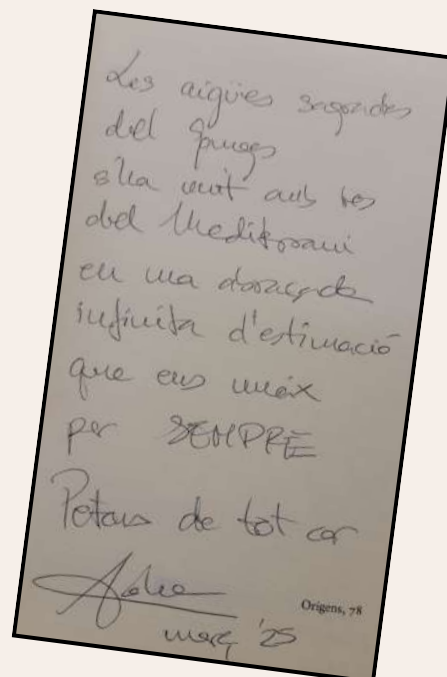
Com et vas sentir a la visita al nostre institut?

Doncs, la veritat és que em vaig sentir superbé! Per mi, visitar i fer aquestes xerrades als instituts i a les escoles, i al vostre en particular, és un regal... Els escriptors volem és que els nostres llibres es llegeixin i poder tenir aquesta comunicació amb els lectors, escoltar les vostres preguntes, poder respondre-les i tenir aquest feedback de com us sentiu quan llegiu el nostre llibre. És el millor regal del món.

Has fet moltes xerrades en molts llocs durant molts anys. Com et sents fent-ho? No et canses d'explicar la teva història?

Doncs la veritat és que he fet moltíssimes xerrades, porto molts anys. Això va ser una decisió. Primer, quan vaig tornar de l'Índia, vaig veure que el meu lloc en el món era Barcelona, i, sobretot, parlant d'una cosa que en aquest moment estava mal vista, que era l'adopció. Era un tabú. I vaig començar a fer xerrades de pares. I sabeu el goig que fa veure a uns pares que estan angoixats perquè no saben què els pot passar davant d'aquesta adopció a un país llunyà sense conèixer la criatura? I poder-los explicar jo la meua història i dir escolteu, tranquils, que tot surt, amb amor, amb estimació, és la millor medicina perquè tot funcioni. Després he fet un munt de xerrades per tot el món. I la veritat és que és molt bonic perquè t'adones que una realitat que sembla tan particular meua és tan comuna... A tot arreu, molta gent viu aquesta història de diferents maneres, en diferents països.

No em refereixo només a l'adopció. És un llibre en què parlem de superació, de creure en nosaltres mateixos, d'empoderar-nos. Ens podríem quedar, sempre que vulguem, amb aquelles parts dolentes de la vida. Podria haver estat mirant-me el melic i dir: quina història, què m'ha passat? En canvi, crec que les històries ens han de transformar. El dolor ens pot aportar molta energia i força per superar totes les coses que ens venen a la vida. El meu llibre, a part d'explicar la meua història, també el que vull és transformar el món, intentar fer canvis i que la gent pensi que sempre som al temps de fer les coses millor i bones per tothom.

Has escrit llibres de característiques molt diferents: autobiografia, novel·la, infantil... Estàs escrivint alguna cosa ara?

Doncs sí, estic amb un nou projecte. El que passa és que també estic molt enfocada a estudiar –estic estudiant un màster de comunicació– i em falten hores per poder donar-li forma i acabar-lo d'una vegada. Penseu que fer un llibre no només és escriure, sinó també buscar informació, documentació, sobretot, perquè tot tingui un sentit i sigui coherent amb la història que estàs explicant.

I bé, tinc un llibre infantil ja acabat, el que passa és que no l'he publicat encara. A poc a poc vaig fent llibres. Penso que és molt bonic poder compartir, sobretot això. Els meus llibres han de servir per remoure consciències, per posar el focus damunt de coses que la gent no mira o que li dol mirar. I, d'aquesta manera, sensibilitzar i obrir al món una realitat que a vegades no ens ve de gust veure.

Com a lectora, hi ha algun llibre (que no sigui el teu!) que t'hagi marcat especialment a la teva vida?

Jo he llegit molts llibres des de petita, muntanyes de llibres. Un dels que em va encantar, i que va marcar bastant la meua vida, és, per la forma d'escriure, per la història, i sobretot aquest diari biogràfic, el llibre de la Susanna Tamaro, que es diu 'Ves on el cor et porti'. El títol és fantàstic i la història és preciosa. Pot ser que sigui una mica el llibre amb el que em vaig inspirar per fer el meu.

Un altre llibre que és preciós i que segur que l'heu sentit, que s'ha fet un obra de teatre i tot, és 'La trena' de la Laetitia Colombani. És fantàstic, també: és senzill però colpidor, arriba molt. Penso que tots formem part d'aquesta trena, i també ens dona aquesta visió de com està la societat i com la podem canviar. Podria dir-ne molts més, però aquests són els dos que ara em venen a la ment.

Hi ha algun gènere narratiu del que no hagis escrit i t'agradaria?

M'encantaria, perquè vaig llegir molt i estic llegint molt, escriure sobre novel·la negra. Fa pocs dies vam estar a Lloret Negre, un festival de novel·la negra, i clar, hi ha tantes coses per aprendre... Aquí també necessites un fons documental meravellós i que sàpigues tenir gent al costat que et pugui corregir; criminòlegs que et diguin: això no funciona així. El meu marit és un fan dels llibres de novel·la negra i ja sap, potser algun dia ens hi dedicarem, a fer algun d'aquests.

Què li diries a algú que vol començar a escriure?

Li diria, primer de tot, que llegeixi molt, que llegeixi molts llibres, perquè llegint no ens n'adonem però les paraules entren, es queden a dins nostre, a la nostra ment. I després escriure, escriure cada dia. L'ofici d'escriptor és un ofici de constància, també molt solitari, perquè estàs sola davant del paper o de l'ordinador, i t'has d'alimentar de molts llibres per poder després utilitzar aquell vocabulari que has après sense adonar-te i que et surt en el moment en que escrius.

Com totes les coses de la vida, has de ser perseverant, constant. Sempre tenir un ritual: posar una hora, i aquella hora ha de ser sagrada per poder escriure. I viure molt, perquè vivint molt pots explicar moltes coses. Fixeu-vos que tots els llibres, al cap i a la fi, el que estem explicant són històries que hem viscut, llocs on hem estat... Tenim una motxilla a l'esquena i hem d'omplir-la de moltes experiències per després abocar-les en un llibre, en un petit vídeo, el que sigui.

Em va fer molta il·lusió veure que la vostra biblioteca és un punt important de l'institut, perquè on hi ha llibres hi ha saviesa, i on hi ha saviesa hi ha paraules. És un valor afegit que els nostres alumnes poden tenir i adquirir amb els llibres. També és molt important per a aquest imaginari meravellós que desenvoluparan llegint tots aquests llibres: és una porta oberta al món que els enriqueix molt i molt.

Gràcies per invitar-me al vostre centre i donar-me l'oportunitat de compartir la meua experiència amb vosaltres. Gràcies per fer-ho possible, gràcies per fer estimar els llibres, gràcies per donar-los vida i estimar-los com els feu estimar el vostre alumnat

Moltes gràcies, Asha, un cop més, per la teva simpatia i proximitat!

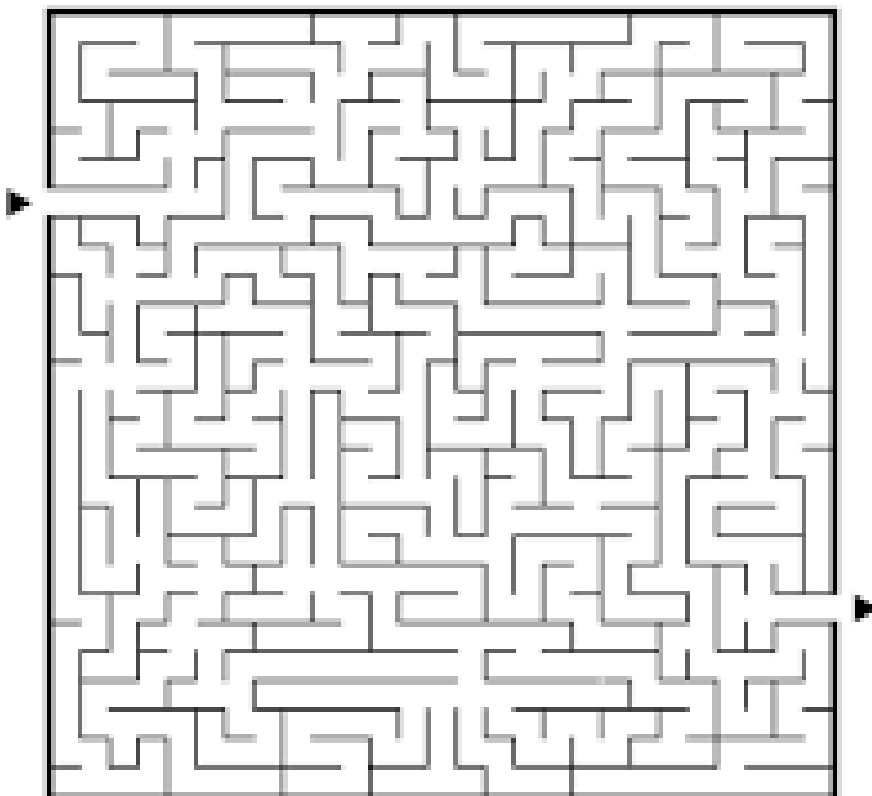
PASSATEMPS

S F G H K I R V S S
O E O V E J B L D E
S E X Y L F A M L C
O P V A C A T B E U
V A R D R I X L Ó N
V T I G R E I O N D
I O Ñ T S V L T U A
N N I R P I L A Ñ R
T G S M O H E J P I
I F G T K I R V S A
C K O V I J A L D A
I J G Y L T T M L L
N P V C C A U B E O
Q A R H E U E T Ó R
U T I G L O C K N O
E O Ñ T S V Y T U M
N J I R P I R O Ñ A
S A N C H E Z H D P

INSTITUT - BATXILLERAT -
SECUNDARIA- VINTICINQUENA

L O R E M I P S U M
O K O X E Z A L D A
N J G R L F S M E L
O C V E C Ñ T I U K
P L X X V U G L R I
O G T A S N G W E N
B O Ñ M O V Y T S A
K J I E P K R A Ñ X
A G U N O H D J P T
M R G H K I A V S G
A K 4 7 E J Y L D A
N J G Y L F N M L Ñ
O P V A C A U B E L
P A R H E U L L Ó I
G J A R T E A O N N
B O Ñ T S V T T U A
K J I R P I A B Ñ A
A G J M O H C J P T

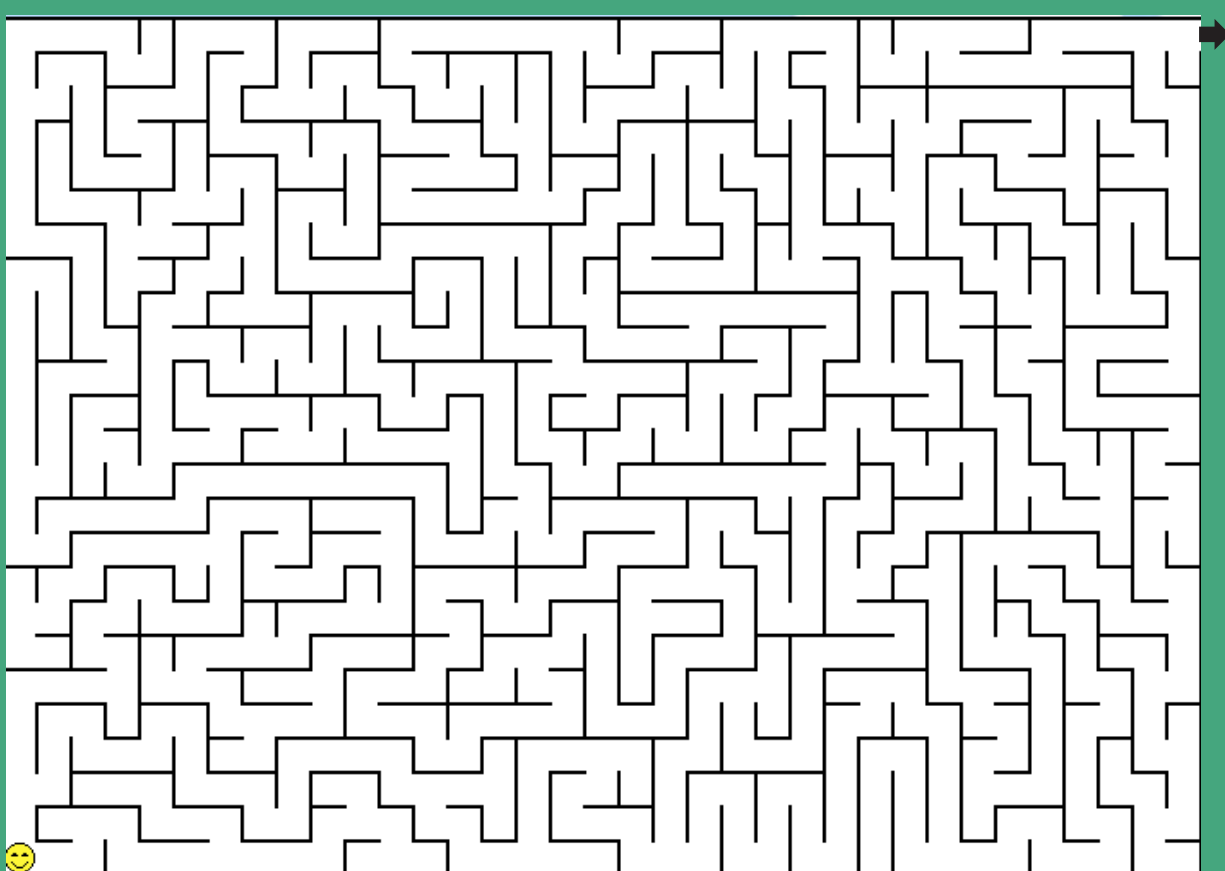
ASSIGNATURA - ART - EXAMEN -
DEURES - CATALUNYA - XXV

A cartoon illustration of a man with dark hair, wearing a green patterned shirt, sitting up in bed. He is holding and reading a newspaper. The bed has a red and white checkered blanket. To his left is a wooden nightstand with a yellow lamp and a glass of water. A book and a pen are on the bed near the blanket. The background is a simple blue wall.

- 1 "... Díaz" esposa de El Cid Campeador.
- 2 Dios egipcio con cabeza de chacal.
- 3 Que tiene genio marcial y es inclinado a la guerra (fem).
- 4 El que habla en el podio.
- 5 Novenas.
- 6 Primera actuación en público.

XXV OLIMPIADA XXV OLIMPIADA XXV OLIMPIADA XXV OLIMPIADA XXV

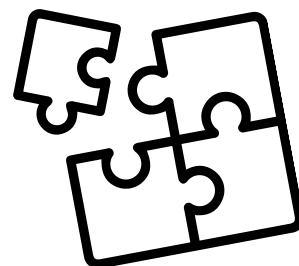

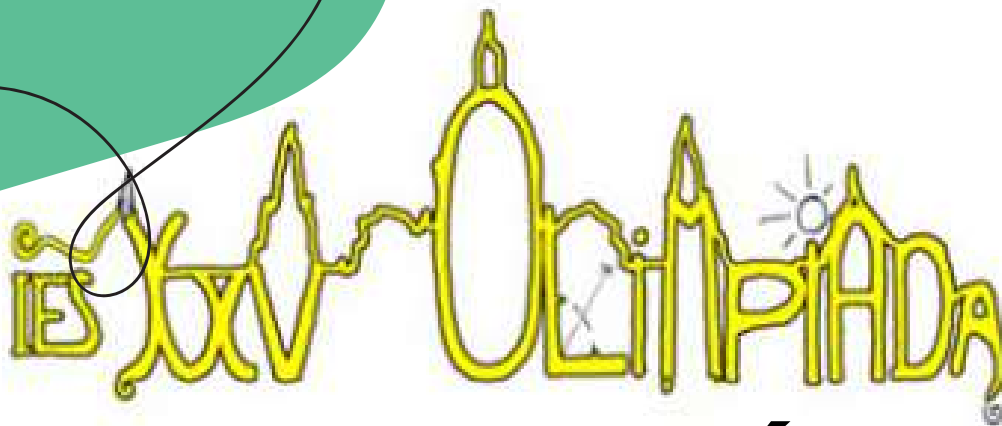
LES CANÇONS MÉS ESCOLTADES

D	L	Q	M	Z	V	C	A	N	D	Y	C	K	P	K
F	I	Y	G	E	T	I	T	S	E	X	Y	Y	K	H
K	M	E	F	Ñ	À	X	P	H	M	W	N	T	G	É
B	I	S	W	E	E	T	E	S	T	P	I	E	L	W
I	T	W	Q	I	C	P	I	E	Q	T	K	Y	G	N
N	A	K	A	W	T	W	B	O	M	B	O	N	S	O
G	D	O	W	T	L	H	D	R	Y	M	R	B	ï	Z
B	O	T	E	L	E	P	A	T	I	A	V	P	S	W
O	R	B	C	V	Z	R	Q	S	E	L	L	O	H	T
N	S	U	A	N	O	X	J	U	M	B	S	B	E	P
G	Z	D	O	P	K	Q	H	A	F	I	G	C	V	À
B	C	M	R	Q	T	M	W	V	N	G	L	Q	Ñ	Ú
R	I	R	Ú	C	Z	B	P	E	O	J	ï	E	J	L
S	W	B	O	R	R	O	C	A	S	S	E	T	T	E

Ocults en la sopa de lletres hi trobareu el títol d'algunes de les cançons més escoltades per l'alumnat d'ESO del nostre centre. A la llista de sota hi teniu totes les paraules que cal buscar:

- ***Die with a smile***
- ***Sello***
- ***Sweetest Pie***
- ***Candy***
- ***Telepatia***
- ***Bing Bong***
- ***Get it Sexxy***
- ***Bombon***
- ***Borro Cassette***
- ***Suave***
- ***Suano***
- ***APT***
- ***Khé?***
- ***Water***

XXV OLIMPIADA

INSTITUT PÚBLIC D'EDUCACIÓ SECUNDÀRIA DE BARCELONA

MOLTES GRÀCIES PER LLEGIR-NOS

